

(Kort bemærkning).

Søren Espersen (DF):

Det er ikke noget stort chok, at Det Radikale Venstre siger nej. Det havde jeg egentlig regnet med fra starten. Det er der jo gode grunde til.

Jeg vil gerne ind på det her med jøderne. Der er noget, der hedder kontrafaktisk historieskrivning. Det er »hvad nu hvis«, det er sådan en meget udbredt genre. Man kan sådan sidde og sjuse sig frem til, hvordan det ville være gået »hvis«.

Men det med jøderne var jo aldrig nogen sinde et debattemne blandt politikerne i april 1940. Det var ikke sådan, at man sagde: Nu skal vi altså redde jøderne. Om en 3 år sender vi nogle fiskere over Sundet og redder alle jøderne, så det kan vi starte med her ved at samarbejde med tyskerne.

Det var overhovedet ikke en del af debatten. Hvordan kan hr. Simon Emil Ammitzbøll lave den form for kontrafaktisk historieskrivning, at hvis nu det var gået anderledes, så var det gået ud over de danske jøder? Hvordan kan hr. Simon Emil Ammitzbøll vide det?

Kl. 16.40

(Kort bemærkning).

Simon Emil Ammitzbøll (RV):

Jeg kan af gode grunde ikke vide, hvordan historien var gået, hvis ting var sket anderledes, ligesom hr. Søren Espersen ikke kunne vide, om Bornholm ville have været sovjetisk besat efter 1946, hvis ikke vi havde haft den 29. august 1943, hvilket ordføreren hævdede i sin ordførertale for et øjeblik siden, ligesom hr. Søren Espersen ikke kan vide, om vi, hvis vi ikke havde haft den 29. august, så var blevet anerkendt som allieret, sådan som ordføreren hævdede i sin ordførertale for kort tid siden.

Kontrafaktisk historie skal man nok holde sig fra, siger hr. Søren Espersen, og det burde han også selv have gjort i de to tilfælde, jeg lige har nævnt.

(Kort bemærkning).

Søren Espersen (DF):

Vil hr. Simon Emil Ammitzbøll bekræfte, at der ikke i nogen af regeringens eller Folketingets politikeres forhandlinger i 2 år fra 1940 så meget som en gang indgik ordet jøde?

Vil hr. Ammitzbøll bekræfte, at det ikke var en del af debatten; at det slet ikke var derfor, at man ikke turde tage kampen op med tyskerne?

Vil hr. Ammitzbøll videre bekræfte, at under det ungarske styres samarbejde med Tyskland, som var fuldstændig ligesom vores Scaveniusregering, mistede næsten alle de ungarske jøder livet?

Hvordan kan hr. Ammitzbøll forklare de to ting?

(Kort bemærkning).

Simon Emil Ammitzbøll (RV):

Det var mange spørgsmål. Jeg har ikke læst alle regeringsreferater igennem fra perioden 1940-42. Jeg ved af gode grunde ikke, hvad de ministre, der sad i både Stauning-, Buhl- og Scaveniusregeringerne, har talt med hinanden om, og hvad der indgik i deres overvejelser.

Det, jeg ved, er, at det lykkedes den danske befolkning at redde utrolig mange af de danske jøder. Det lykkedes med jødeaktionen, det lykkedes at komme nemt og smertefrit igennem en stor del af besættelsen. Men jeg siger jo ikke, at den 29. august 1943 var en fejltagelse. Jeg har ikke talt imod modstanden imod besættelsen, tværtimod.

Det handler om, som også flere ordførere har sagt her fra talerstolen, at verden er mere end sort eller hvid, når man ikke er medlem af Dansk Folkeparti. Der er flere farver på paletten, og det gør altså, at vi må nuancere tingene lidt.

Der er både gode ting og dårlige ting ved, at vi havde forhandlingspolitikken. Det anerkender jeg, det anerkendte jeg i min ordførertale, og jeg synes, at vi skal lade det ligge ved det.

(Kort bemærkning).

Jesper Langballe (DF):

Det er jo rørende at høre hr. Simon Emil Ammitzbøll sådan forsvare mangfoldigheden og pluralismen. Det er som regel det, man gør, når man ikke ved, hvilket ben man skal stå på. Så siger man: De har faktisk ret alle sammen.

Det er også rørende at høre Det Radikale Venstres repræsentant græde krokodilletårer over de faldne under besættelsen. Altså, sagen er jo den, at samarbejdspolitikken var et bredt ansvar i Rigsdagen. Men for de andre var det nok mest usselhed, for Det Radikale Venstre var det simpelt hen et indbygget karaktertræk.

Men lad mig så spørge: Vil hr. Simon Emil Ammitzbøll benægte, at jødeaktionen, redningsaktionen, og den 29. august lå direkte i forlængelse af hinanden, og at jødeaktionen var en illegale aktion, der i øvrigt kom til at udbrede illegaliteten til kredse, hvor den ikke havde været før?